Straupes jubilejas gadā top rakstainie dūraiņi

Kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšana nozīmē ne tikai rūpes par vēsturiskām ēkām un vietām, bet arī seno prasmju un tradīciju uzturēšanu. Straupes 820. jubilejas gadā tam pievērsās arī nodarbību cikla "Adām Straupes rakstaino dūraini" dalībnieces. Četrās oktobra svētdienās deviņas adītājas iepazina vēsturisku cimdu rakstu, apguva rakstaino dūraiņu adīšanu un darināja cimdus, iedvesmojoties no senā parauga.

Nodarbībās satikās adītājas no Straupes, Rīgas, Valmieras un Limbažu novada. Viņu pieredze bija atšķirīga – dažas jau labi pārzināja rakstaino dūraiņu adīšanu, citām tā bija jauna prasme, ko apgūt.

Par pamatu cimdu darināšanai tika izvēlēts raksta paraugs no Nacionālā muzeju krājuma kopkataloga. Vēsturiskos tumši brūnos vilnas cimdus rotā ķieģeļkrāsas rombu raksts, bet valnītī mijas brūnas, ķieģeļkrāsas, rūsganas un gaiši zaļas joslas. Lai gan līdzīgi motīvi sastopami arī citu Latvijas reģionu cimdos, Straupes 820. jubilejas gadā šis raksts īpaši sasaucas ar vietas vēsturi – tā ģeometriskās līnijas atgādina Lielstraupes pils arhitektūras formas, savukārt rozītēm līdzīgie elementi raisa asociācijas ar Rozenu dzimtas simbolu – trim rozēm, kas rotā arī Straupes pagasta ģerboni.

Adot vienu un to pašu rakstu, pamazām atklājās, cik atšķirīgs var būt rezultāts. Katrai adītājai ir savs rokraksts – viena valdziņus veido vaļīgāk, cita ciešāk, atšķiras arī krāsu

izvēle un raksta izpildījums. Tādējādi katrs cimdu pāris kļūst neatkārtojams.

Līdzās adīšanai nozīmīga bija arī iespēja dalīties pieredzē, apspriest darba gaitu un mācīties citai no citas. Dažādās zināšanas un prasmes papildināja nodarbības, un arī pieredzējušās adītājas varēja gūt jaunas idejas turpmākajiem darbiem.

Paldies visām dalībniecēm par atsaucību un interesi! Lai Straupes jubilejas gadā apgūtās prasmes iedvesmo arī turpmāk pievērsties rakstaino cimdu adīšanai un saglabāt šo latviešu kultūras mantojuma daļu nākamajām paaudzēm.

